

Διὰ τὴν συμβῆ ὅμως τὸτο ἔφερετε νὰ εἶναι τὰ νεύ-
ρα ὅλα ἢ παρτοτε ἔτι τριτοκλίμα, ἢ ἔτι ἐλάττερα
ἔπο κάθε φθόγῳ πλοῦρον ἐμπόδιον, καθὼς εἶναι ἢ
χορδῶν τῶ κυμβάλε, τὸ ὅποιον βέβαια δὲν ἠμπορεῖ
νὰ κατηγορηθῆ εἰς τὰ νεύρα.

Ἡ μεγαλωπία τυχῆς, μὲ τὴν ὅποιαν τὸ ἠλε-
κτικὸν ρεύσον διαχέεται ἐν ἀκαρεῖ εἰς πόσον μήκος,
τὸ ὅποιον δείχεται αἰδητῶς εἰς τὸν ἀρξενεμῶρον
κλόνον (1), ἐκαμῶ ἄλλως νὰ φαντασθῶν, ὅτι τὸτο τὸ
ρεύσον εἶναι, ὅπε διαπορθμῶσει εἰς τὸν ἐγκέφαλον,
ἢ μήκος τῶ νύρων τὰς ὀξωτεμαῖς προσβολάς.

Ἀλλὰ ἢ τὰς κανόνας τῆς ἠλεκτρίσεως ἡμεῖς ἰξού-
ρομεν ὅτι τὸ ἠλεκτικὸν ρεύσον δὲν διαπερνᾷ ἔπο εἶ-
να τόπον εἰς ἄλλον ἢ ἔπο εἶνα σῶμα εἰς ἄλλο, πα-
ρὰ ὅταν πλεονάζῃ εἰς εἶνα μέρος, ἢ σῶμα, ἢ λείπη
ἔπο ἄλλο. Λοιπὸν ὅποταν ἔχωμεν τὰς χεῖρας μας ἢ
νωμῶας ὅμα, τότε βεβαιότατα δὲν φαίνεται κανένας
λόγος, ἔπε τὸν ὅποιον ἄρειπει νὰ εἶναι φθωρότερον
ἠλεκτικὸν ρεύσον εἰς τὸ εἶνα ἢ εἰς τὸ ἄλλο χεῖρ, ἢ
φθωρότερον εἰς τὰς χεῖρας, φθῶ εἰς τὰ νεύρα, ἢ
εἰς τὸν ἐγκέφαλον, καὶ μὲ ὅλον τὸτο τὸ αἰδημα εἶναι
καὶ εἰς τὰ δύο χεῖρα.

Ἄλλοι πάλιν σοχάζονται τὰ νεύρα ὡς σίφωνα, ἢ
σωλιμάκια, μέσα εἰς τὰ ὅποια ἔχει εἶνα λεπτό-
τατον

(1) Ἀφ' ἑ γεμίσῃ (ἔπο ἠλεκτικὸν πῦρ) μία μπότεια,
αἰσῶας ἔπο πολλὰς ἀνθρώπους, ὅπε σχηματίζεν μίαν σειρὰν
(ἀράδα), ὃ πρῶτος κρατῆ τὴν μπότειαν, ἢ ὃ τελευταῖος ὀ-
γάλη ἔπο αὐτῶ εἶνα σπινθηρα, εἰς τὴν αὐτῶ σιγμῶ ὅλοι αἰ-
δαίνονται τὸν κλόνον· τὸ ὅποιον συμβαίνει κατὰ τὴν θεωρίαν τῆ
Φραγκλίνε, ἐπειδὴ τὸ πλεονάζον ρεύσον ὡγας κεκλεισμένων εἰς τὰ
εἶσον τῆς μπότειας, ἀπέρα μὲ μεγαλωπία τὴν τυχῆς ἀνάμεινα
ἔπο ὅλας τῆς ἀνθρώπους, ὅπε κρατῶνται εἶνα ἔπο τὸν ἄλλον, καὶ
συγκροτῶν τὴν σειρὰν, ἔπε νὰ ἔμβη εἰς ἰσοσαρμῶμα μὲ τὸ ἔπε
τῆς ἰδίας μπότειας, τὸ ὅποιον εἶναι ὑπερημῶρον ἔπο τὸ ἠλεκτι-
κὸν ρεύσον πόσον, ὅσον πλεονάζει τὸ εἶνα.

πατον ρεύσον λαγαρισμῶρον ἔπο τὸ καθαρώτερον καὶ
πνευματώδεςτερον μέρος τῆς αἵματος, τὸ ὅποιον δι' αὐ-
τὸ τὸ ὀνόμασαν χυμὸν ἠδωμῶρον, ἢ πνεῦμα ζωτικόν·
ἢ λέγαν ὅτι αὐτὸ τὸ ρεύσον εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον,
καθὼς κρηθῆ, ἢ ἢ ἄλλον ἔπονον ἔλιβῆ κανένας
νεῦρον, ἔπε τὴν μεγαλύτεν συνέχειαν τῶ μερῶν τῆ,
ἔπε δίδει ἔπο ἀκαρεῖ τὴν προσβαλλῶσαν κίν-
σιν εἰς τὸν ἐγκέφαλον.

Αὐτῶ τὴν δόξαν δέχονται κεινότερον τὴν σήμερον
οἱ Φιλόσοφοι, ἢ αὐτῶ φαίνεται πιθανώτερα.

Ἐπειδὴ εἶναι, καὶ, ἀληθινόν ὅτι αἱ φθωρήσεις,
ὅπε ἔκαμαν μὲ τὰ μικροσκοπία τὰ πλέον ὀξύτερα,
δὲν ἀνεκάλυψαν ἀκόμα ἔως τῶρα κανένας βέβαιον ση-
μείον μὴτε τῶ σωλιμαρίων, ἢ τῆς κοιλότητος τῶ νύ-
ρων, μὴτε τῶ ρεύσον, ὅπε μέσα εἰς αὐτὰ ἔχει,
ἔπε καθὼς ἄλλῶ (Λογικ. Μέρ. Α'. Τμήμ. Δ.
Κεφ. Β'. Α' ρθ. Γ'.) ἐσημειώσαμεν, ἔχωμεν ὀπαι-
ρημα τῶλάχισον πιθανόν εἰς ἐμπέδωσιν αὐτῆς τῆς
ὑποθέσεως· ἔπε τί φθῶνει μόνον νὰ δέση τινὰς εἶνα
νεῦρον, ἢ βλέπει ὅτι τὸ μέρος, ὅπε μὴει κάτω ἔπο
τὸν δεσμὸν, δὲν δίδει πλέον κανένας αἰδημα· τὸ ὅ-
ποιον βεβαιότατα δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὀξηγηθῆ ἄλλῶς,
φθῶ λέγοντας ὅτι ὃ δεσμὸς ἐμποδίζει τὴν κοινω-
νίαν, καὶ τὸν ἐλάττερον δρόμον τῶ ζωτικῶν πνευμά-
των, ὅπε ἔφερετε νὰ διαπορθμῶσαν ἔπο αὐτῶ εἰς
τὸν ἐγκέφαλον, τὰς ἠνομῶας προσβολάς.

Εἰς τὸτο προδέονται καὶ αἱ πρόσφατοι φθωρή-
σεις τῆ Ἀββᾶ Τσφφολῆ, ὅτι ἔπο ὅλλω τὴν ὀπιφά-
νειαν τῶ ἐγκεφάλου ἀναφύονται ὡς αὐτῶ εἶνα χυμῶσι λε-
πτότατον ἄπειρα νεύρα, τῶ ὅποιων αἱ ἄκραι ἐμβαί-
νεν εἰς τὰς μεμβράνας, ὅπε φθῶζῶνεν τὸν ἐγκέφα-
λον, ἢ νὰ εἶπω καλλίτερα ἔπο αὐτῶ τὰς μεμβρά-
νας λαμβάνεν τὴν ἀρχλιῶ τῆς· ἔπε τί καθὼς αὐτῶ
αἱ μεμβράναι δὲν εἶναι ἄλλο, φθῶ μία λεπτοτάτη
ὑφῆ αἱματιῶν ἀγγείων, ἔπο φαίνεται πιθανόν ὅτι
ἢ φύσις εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ἔβαλε τὴν ἀρχλιῶ τῶσων
νύ-